

Framst.nr 28/1970.

LAGUTSKOTTETS betänkande nr 4a/1970-71 med anledning av Ålands landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om vissa spel.

Sedan Landstinget, som i ärendet fått mottaga stora utskottets betänkande nr 18/1970-71, beslutat inbegära nytt utlåtande av utskottet i ovannämnda ärende, får utskottet, som ytterligare hört lagberedningssekreteraren Sune Carlsson, tjänstförrättande länsmannen i Jomala distrikt Ulf Andersson och tjänstförrättande polismästaren, kommissarien Elis Löthman, vördsamt anföra följande:

Enligt stora utskottets uppfattning hade de grundläggande bestämmelserna om bingospelet och liknande spel bort intagas i landskapslagen den 15 april 1966 om lotterier (10/66) och nödiga föreskrifter om verkställighet och tillämpning beträffande dessa spel utfärdas i landskapsförordning. De kompletteringar i lotterilagen, som i sådant fall hade erfordrats, hade dock måst sträcka sig längre än ändringen av rikets lotterilag, som i denna fråga endast avsåg att ge regeringen fullmakt att utfärda en förordning om vissa spel. Men det var givetvis icke formellt möjligt att välja denna väg sedan landskapsstyrelsen framlagt förslag till en särskild landskapslag om vissa spel.

Genom de av utskottet föreslagna ändringarna i landskapsstyrelsens lagförslag kommer detta att i många avseenden överensstämma med gällande lotterilag. Det är likväl icke fråga om någon lagkollision om utskottets förslag skulle antagas, då samma myndighet, landskapsstyrelsen, skall handlägga ansökningar om tillstånd i vardera fallet och förfarandet också i övrigt är detsamma. Hade olika myndigheter medgivits rätt att bevilja tillstånd, så hade en viss risk för kompetenskonflikter onekligen förelegat.

Enligt utskottets åsikt kommer här att föreligga ett rättsområde, inom vilket lotterilagen intar en central plats medan övriga speciallagar, den nu föreslagna och landskapslagen den 5 juni 1945 om utverkande av tillstånd till föranstaltande av vissa nöjen samt hållande av spelautomat och penningautomat (11/45), i de avseenden den fortfarande är gällande, utgör speciallagar. Liknande är förhållandet t.ex. på vägtrafiklagstiftningens område, där landskapslagen om vägtrafik (8/58) är den centrala författningen medan landskapslagen om motorfordon (25/58) en speciallag. Också på detta område tillkommer uppenbarligen inom en nära framtid ytterligare en speciallag om yrkesmässig trafik. Ett annat exempel utgör tjänstemannalagstiftningen.

Utskottet kan därför icke omfatta stora utskottets inställning till frågan såvitt därmed avses att för antagande av lagutskottets förslag

skulle föreligga ett formellt hinder.

Bingospel har redan anordnats i landskapet vid ett flertal tillfällen. På grund av osäkerhet om, huruvida det här är fråga om ett lotteri eller någon annan form av spel eller nöje, har man varit tvungen att med tillämpning av de regler, som blivit vedertagna i riket, bevilja tillstånd för bingospel, varvid det ansetts lämpligt att vederbörande polischef såsom allmän övervakare av ordning och säkerhet i distriktet beviljat tillstånd. Från ideella föreningars sida har det understrukits, att denna möjlighet till inkomster för föreningarnas verksamhet är högst betydelsefull. Utskottet anser det därför angeläget att en lagstiftning snarast möjligt fås till stånd för att klarlägga de principer som skall gälla för denna form av spel.

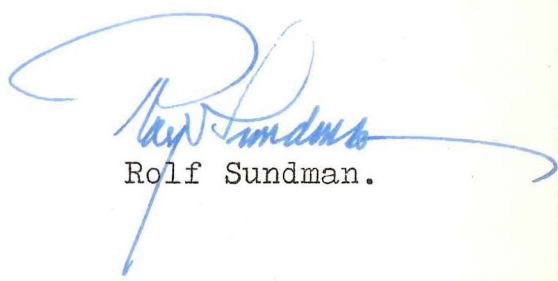
På grund av det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå,

att Landstinget måtte antaga lagförslaget i den lydelse utskottet föreslagit i betänkande nr 4/1970-71.

Mariehamn, den 16 december 1970.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Dahlman, viceordföranden Persson samt ledamöterna Curt Carlsson, Sundblom och Östling.